

uklidňovala po náročných jednáních a Lucka jí chodila vyprávět o tom, jak je těžké najít manžela (to jsme totiž opravdu zaslechli).

Nikdo z nás neměl na večeri ani pomyšlení, ale do jídelny vešla vystresovaná Lucka a nařídila nám se najíst. „Laura je asi nemocná,“ sdělila nám. „Musím vás nějak oddělit, aby vás nenakazila a doufám, že už se tak nestalo. Co Božena?“

Pokrčila jsem rameny. „Pořád ztracená.“

„To už dneska nevyřešíme,“ rozhodla Lucka odevzdaně, sedla si ke stolu a kousla do obloženého chleba. „Je tma a co já vím, jestli se tu nepotulují vlci. Jsme na kraji světa.“

Hanka se dala do uširvoucího breku. Představa, že se Boženka potuluje kdesi mezi vlky, neudělala dobře nikomu z nás. Už jsme ji viděli ležet na zádech s nohama nahoře a s křížky místo očí jak v nějakém animáku.

Uspořádání v naší chalupě se pro další noc změnilo. Lucka si k sobě do síně vzala Lauru a my ostatní se

